

نشست ائتلاف ضد‌داعش در ایتالیا

● محمود فاضلی: در روز ۲۸ ژوئن «لونیجی دی مایو»، وزیر خارجه ایتالیا، به همراه «آنتونی بلینکن»، همتای آمریکایی اش، مشترکاً نشست وزرای خارجه کشورهای عضو ائتلاف ضدداعش در رم را ریاست خواهند کرد. در این نشست حضور بیش از ۴۰ وزیر خارجه، «پس استولتنبِرگ»، دبیرکل سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، «جوزف بورل»، مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا و برخی کشورهای آفریقایی که به‌عنوان ناظر دعوت شده‌اند، برگزار می‌شود.

نشست رم، بیانگر تعهدات برجسته ایتالیا نسبت به فعالیت‌های نظامی و غیرنظامی ائتلاف است. از دیدگاه ایتالیا، این نشست فرصتی برای تجدید تعهد جمعی اعضای ائتلاف در برابر شکست نهایی تروریسم فراهم می‌کند. نشست وزرای خارجه ائتلاف ضد‌داعش به ایتالیا این امکان را می‌دهد تا ابراز ائتلاف علیه تروریسم را به سمت جنوب و به‌ویژه منطقه ساحل که بسیار موجب نگرانی این کشور است، بسط دهد. نشست ائتلاف ضد‌داعش در حالی برگزار می‌شود که به‌تازگی «ماريو دراگی»، نخست‌وزیر ایتالیا یا «انگلا مِرکل»، صدراعظم آلمان در برلین دیدار کرده و موضوعات مربوط به مهاجرت‌های غیرقانونی و تحولات لیبی را محور گفت‌وگوهای خود قرار دادند. این دو بر عزم همکاری برای اتخاذ یک راهبرد مشترک به‌منظور انجام اقدامات مقتضی در کشورهای مبدأ عزیمت مهاجران در آفریقا تأکید دارند و در راستای تحقق هدف جلوگیری از مهاجرت‌های غیرقانونی درباره انعقاد توافقات اقتصادی مانند توافق با ترکیه و همچنین «سازماندهی مهاجرت‌های قانونی» اتفاق نظر داشتند.

در آستانه این نشست لورنزو گوئرینی، وزیر دفاع ایتالیا، در سای کشورش اعلام کرد حدود یک‌سوم از گروه نظامی خود در افغانستان را خارج و اکثر کارکنان ارفان را با خود می‌برد، اما تعطیلی مأموریت، ترک اردوگاه نیست، تعهد امروز به شکل دیگری است و ضروری است که هرگز شکست نخورد. ۲۸۰ نفر از مجموع ۸۰۰ سرباز ایتالیایی قبلاً به کشورشان بازگردانده شده‌اند و بیش از ۷۰ وسیله نقلیه به ایتالیا منتقل شده؛ اما برخی از تجهیزات لجستیکی و سوادی که مفید به نظر می‌رسد، به نیروهای مسلح و امنیتی محلی ارائه داده شد. ماریو دراگی، نخست‌وزیر ایتالیا، نیز با حضور در پارلمان مدعی شد از این بیم دارد که خروج سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) از افغانستان موجب افزایش موج مهاجرت از این کشور شود و ایتالیا هنوز ابعاد این مهاجرت را نمی‌داند. ایتالیا معتقد است اتحادیه اروپا باید به شکلی منسجم و هماهنگ در مدیریت موج مهاجرتی وارد عمل شود. دولت این خواهد مهاجرت را به شکلی عادلانه، مؤثر و انسانی مدیریت کند؛ اما این نمی‌تواند فقط مسئله ایتالیا به‌تنهایی باشد؛ بلکه باید مسئله اروپا باشد. در سال‌های اخیر ایتالیا یکی از کشورهای بودۀ است که از سوی داعش بارها مورد تهدید قرار گرفته است. این کشور و‌بسایت‌هایی را مسدود کرده که از آن برای برنامه‌ریزی و انجام حملات «تروریستی» در اروپا و ساخت اسلحه برای تروریست‌های موسوم به «گرگ‌های تنه‌ا» استفاده می‌شد. پلیس امنیت سایبری در ایتالیا مدعی است «به‌عنوان بخشی از فعالیت‌های ضدتروریستی در اینترنت، نیروهای پلیس ایتالیا، عملیاتی را علیه مواد آموزشی منتشرشده در اینترنت انجام دادند تا همه مطالبی را که از آن برای برنامه‌ریزی و انجام حملات تروریستی استفاده می‌شود، از بین ببرد. شهر رم، در تصور داعش دشمنی به شمار می‌آید که باید سرنگون شود. این شهر فقط یک مکان جغرافیایی نیست؛ بلکه نماد مسیحیت است و هدف فرارآردان این شهر به معنای ضرب‌مزدن به کل غرب است. براساس مطالعات مؤسسه تحقیقاتی Ispı داعش تاکنون بیش از ۴۰۰ بار به ایتالیا و اوتیکان اشاره کرده و از طریق پیام‌های ویدئویی، توییتری و عکس‌های مونتاژشده این کشور را تهدید کرده است.

ردیف	موضوع	مبلغ مناقصه(ریال)	مبلغ سپرده (ریال)	رتبه	
۱	دفع آبهایی سطحی	۵۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۲/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۴ رسته آب سال ۱۴۰۰	سهیل صفری — شهردار محمدمشهر

پروژه مشترک اقتصادی عراق، اردن و مصر، روز گذشته رهبران این سه کشور را به میزبانی بغداد گردهم آورد تا مذاکرات نهایی برای آغاز این پروژه بلندپروازانه با حضور مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر عراق، عبدالله دوم، پادشاه اردن و عبدالفتاح السیسی، رئیس‌جمهوری مصر برگزار شود.

این نشست سه‌جانبه در شرایطی روز گذشته برگزار شد که در ماه‌های گذشته به‌دلیل کودتا در اردن و سانحه قطار در مصر که به کشته‌شدن ۳۲ نفر انجامیده بود، به تعویق افتاده بود. پیش از این، قاهره و بحرالمیت میزبان دو نشست گذشته رهبران عراق، مصر و اردن بودند. موضوع دیگری که این نشست را مورد توجه قرار داده اولین سفر یک رئیس‌جمهور مصر

به عراق طی حدود ۳۰ سال اخیر است. عبدالفتاح سیسی در حالی روز گذشته به بغداد سفر کرد که آخرین سفر یک رئیس‌جمهوری مصر به عراق به قبل از حمله عراق به کویت در سال ۱۹۹۰ بازمی‌گردد. مهم‌ترین موضوع مورد بحث در نشست بغداد، پروژه مشترک «شام جدید» است که روابط این سه کشور را در چارچوب‌های همکاری مشترک، در مرحله جدیدی قرار خواهد داد.

پروژه مشترک «شام جدید» ایده‌ای بود که ابتدا ازسوی نخست‌وزیر عراق برای همکاری اقتصادی و سرمایه‌گذاری میان سه کشور عراق، اردن و مصر پیشنهاد شده بود.

مصطفی کاظمی، در تابستان سال گذشته و در سفر خود به ایالات متحده برای اولین‌بار اید «شام جدید» را مطرح کرد. او در گفت‌وگو با روزنامه «واشنگتن‌پست» گفت که قصد دارد پروژه‌ای استراتژیک با نام «شام جدید» را برای راه‌اندازی یک برنامه اقتصادی مشابه مدل اتحادیه اروپا که قاهره، بغداد و عمان را در خود جای می‌دهد، دنبال کند. او گفت این پروژه اقتصادی قادر خواهد بود با چالش‌ها در آینده مقابله کند.

به اعتقاد رهبران سه کشور اردن، مصر و عراق، چنین اتحادیه‌ای با توجه به ثروت‌های طبیعی عراق و ثروت انسانی مصر و موقعیت جغرافیایی اردن می‌تواند به اتحادیه‌ای قدرتمند در خاورمیانه تبدیل شود. در این میان گفته می‌شود که مذاکراتی هم برای پیوستن کشورهای دیگر به این پروژه جریان دارد. اما هنوز نامی از این کشورها مطرح نشده است. از طرف دیگر با وجود برگزاری دو دور مذاکره میان رهبران مصر، اردن و عراق درباره اید «شام جدید» هنوز جزئیات چندانی از این طرح ظاهراً گسترده اقتصادی و امنیتی منتشر نشده است.

از طرف دیگر، این نشست سه‌جانبه جایگاهی مهم برای نتیجه‌بخشیدن تحرکات روسیه برای بازگرداندن سوریه به اتحادیه عرب و آشکارشدن نتایج طرح سوریه برای بازگشت به دامن کشورهای عربی است.

رئیس‌جمهوری مصر بعد از ۳۰ سال به عراق رفت

از ایده «شام جدید» تا بحران سوریه

توافق برای نشست چهارم در قاهره

در پایان نشست سه‌جانبه عراق، مصر و اردن در بغداد، وزیران خارجه این سه کشور نتایج اجلاس سران سه کشور در بغداد را اعلام کردند. اظهارات آنها حامل پیام حمایت همبستگی و تأیید مواضع قاهره در قبال سد النهضة و نیز حمایت از عراق در جنگ علیه تروریسم بود. فؤاد حسین، وزیر خارجه عراق بعد از اجلاس سه‌جانبه عبدالفتاح سیسی، رئیس‌جمهوری مصر، ملک عبدالله دوم، پادشاه اردن و مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر عراق در کنفرانس خبری بر سرمایه‌گذاری روی فرصت‌های اقتصادی و سیاسی و تلاش مشترک تأکید کرد. به گفته رئیس دستگاه دیپلماسی عراق هیئت‌های مشترک سازوکار تلاش در زمینه اقتصادی را ایجاد کردند و در این نشست مسائل سیاسی منطقه و راه‌های تقویت قابلیت‌های اقتصادی عراق برای مقابله با چالش‌ها بررسی شد. وزیر خارجه عراق تأکید کرد، این نشست منعکس‌کننده همکاری مستمر بین سه کشور است. به گزارش ایسنا، فؤاد حسین با بیان اینکه نشست سه‌جانبه با محوریت مسائل مختلفی برگزار شد، گفت، سه کشور همکاری و سرمایه‌گذاری روی فرصت‌ها در زمینه‌های مختلف را بررسی کردند. ایمن الصفدی، وزیر خارجه اردن هم گفت: اجلاس سران سه کشور در بغداد پرونده‌های مختلف را مورد ارزیابی قرار داد و ما در قبال چالش‌های مشترک در کنار هم می‌ایستیم. رئیس دستگاه دیپلماسی اردن تأکید کرد: «اجلاس سه‌جانبه در راستای تقویت هم‌افزایی بین کشورهای و به منظور آینده بهتر برای ملت‌ها و ایستادن در کنار یکدیگر برای مقابله با چالش‌های مشترک برگزار شد». الصفدی، بعد از اجلاس سران سه کشور بر حمایت کشورش از عراق در مقابله با چالش‌ها تأکید کرد و گفت: تروریسم تنها خطری برای عراق نیست بلکه خطری برای همه ماست که باید در مقابل آن اختلافات منطقه‌ای را کنار بگذاریم. همکاری بین اردن، عراق و مصر به‌شکل گسترده‌ای به آینده بهتر برای منطقه ما منجر خواهد شد. در کنار مص و سودان در موضع‌شان در قبال پرونده سد النهضة می‌ایستیم. امنیت آبی مصر جزئی از امنیت عربی است. وزیر خارجه اردن همچنین بر لزوم دستیابی به راه‌حل سیاسی برای بحران یمن و پایان بحران سوریه و دستیابی به راه حل نهایی برای بحران لیبی تأکید کرد. بعد از او سامح شکری، وزیر خارجه مصر تأکید کرد: ما در این نشست سرنوشت مشترک که همه ملت‌های ما را دور آن جمع می‌کند، بررسی کردیم. امید به میزبانی اجلاس چهارم سران در قاهره داریم. رئیس دستگاه دیپلماسی مصر گفت، مصر با عراق و اردن برای مقابله با چالش‌ها همکاری می‌کند و تقویت توانمندی‌های اقتصادی و همبستگی با عراق امری ضروری است. رهبران سه کشور به بررسی مسائل و مشکلات این سه کشور پرداختند. وزیر خارجه مصر در پایان افزود: اجلاس سران در بغداد براساس اینکه سرنوشت ملت‌های سه کشور یکی است بر همبستگی سه کشور به خصوص حمایت از عراق تأکید کرد.

مذاکره بر سر سوریه

هفته گذشته و سفرهای غیرعلنی لاورنتیف به چند کشور عربی بخشی از تحرکات روسیه در این راستا هستند.

دیپلمات‌های روسیه در نشست‌های خود با مقام‌های عرب از آنها خواسته‌اند که با بازگشت سیاسی و اقتصادی به سوریه مانع از فروپاشی

رئیس‌جمهوری مصر بعد از ۳۰ سال به عراق رفت

از ایده «شام جدید» تا بحران سوریه

دولت سوریه به‌علت تحریم‌های سختگیرانه اتحادیه اروپا و آمریکا شوند. از سوی دیگر، مسکو می‌کوشد که حدود یک میلیارد دلار اموال سوریه را که در بانک‌های کشورهای عربی به علت تحریم‌های آمریکا بلوکه شده‌اند، آزاد کند و از این طریق نفت و گندم مورد نیاز سوریه را تأمین کند.

از سوی دیگر با وجود موافقت چند کشور کلیدی اتحادیه عرب، برخی از کشورها همچنان درباره بازگشت سوریه به اتحادیه عرب و عادی‌سازی روابطشان با دمشق اختلاف نظر دارند، هرچند بعد از ماه‌ها مذاکره و تلاش به خصوص ازجانب عراق و اردن، کفه بازشگت سوریه به اتحادیه عرب تقویت شده است. به خصوص که الجزایر به‌عنوان میزبان نشست آینده سران

اتحادیه عرب تمایل دارد که این نشست امتیازی نسبت به دیگر نشست‌ها پیدا کند و یک نشست معمولی نباشد و این احتمال وجود دارد که موضوع بازگشت سوریه به اتحادیه عرب در این نشست یا حتی قبل از آن بررسی شود.

براساس قوانین این اتحادیه سوریه برای بازگشت باید رسماً درخواستی به اتحادیه عرب ارائه کند. انتظار می‌رود که سوریه اقداماتی سیاسی برای اجرای قطع‌نامه ۲۲۵۴ شورای امنیت و پیشبرد تلاش‌های کمیته تدوین قانون اساسی و پیشبرد راه‌حل سیاسی بحران سوریه انجام دهد و همچنین برای بازگشت آوارگان اقدام کند.

بر همین اساس سیاست‌مداران سوری طرحی به نام «طرح عمق عربی» را به چند کشور عربی از جمله مصر، اردن و عراق ارائه دادند که طرحی برای تقویت حضور کشورهای عربی در سوریه است.

این طرح در حالی تحویل این کشورها داده شده که رهبران هر سه کشور روز گذشته در بغداد گردهم آمدند و در کنار طرح «شام جدید»، بررسی شرایط بازگشت سوریه به اتحادیه عرب و نیز کمک به کاهش بحران اقتصادی دمشق را مورد توجه ویژه قرار خواهند داد. درصورتی‌که طرح عمق عربی وارد مرحله اجرایی شود می‌توان آن را روندی موازی روند

آستانه با مشارکت روسیه، ترکیه و ایران و همچنین طرح روسیه، ترکیه، قطر برای کاهش اختلافات با سوریه و کمک به ثبات و امنیت این کشور دانست. طرح عمق عربی که در چند کشور عربی مطرح شده دروازه امید سوریه به اعراب در برابر درهای بسته آمریکا و اتحادیه اروپاست. اخیراً نیز دولت آمریکا به کشورهای عربی هشدار داده که «در عادی‌سازی رابطه خود با بشار اسد محتاطتر باشند و آنچه در

یک دهه اخیر بر مردم سوریه گذشته را در نظر بگیرند». واشنگتن همچنین تهدید کرده که تحریم‌ها علیه سوریه همچنان پایرجاست و ممکن است جریمه‌هایی برای کشورهای عربی در نظر گرفته شود که بدون توجه به تحریم‌ها، همکاری اقتصادی خود با دمشق را توسعه می‌دهند.

دیدار وزیر خارجه اسرائیل باوزرای خارجه آمریکا و بحرین

«لاپید» فردا در امارات

به‌ویژه طرح وعده‌هایی از سوی واشنگتن مبنی بر کاهش فشار تحریم‌های اقتصادی بر تهران، نگرانی کابینه جدید اسرائیل را نیز برانگیخته است.
بایسن و بلینکن همچنین مشتاق حفظ آتش‌بس شکننده‌ای هستند که از ۲۱ می بین اسرائیل و حماس و پس از سنگین‌ترین درگیری نظامی دو طرف از سال ۲۰۱۴ به این سسو اعمال شد.

لاپید با وزیر خارجه بحرین نیز درباره روابط دو‌جانبه میان دو طرف و توافق‌نامه عادی‌سازی روابط میان تل‌آویو و منامه بحث و تبادل نظر کردند. بحرین و امارات عربی متحده سال گذشته و با وساطت دولت پیشین آمریکا روابط سیاسی و اقتصادی خود را با اسرائیل به‌ حالت عادی درآوردند. وزیر خارجه اسرائیل همچین قرار است روزهای سه‌شنبه و چهارشنبه به امارات سفر کند.

در حوالی میدان سرخ

اماواگرهای بروکسل برای دیدار با پوتین

احمد وحشینه

● مذاکرات و گفت‌وگوهای میان ولادیمیر پوتین، امانوئل مکرون و آنکلا مرکل در سال‌های اخیر نشان داده است که پاریس و برلین شرکای مسکو در قاره سبز به شمار می‌آیند، موضوعی که در دکترین سیاست خارجی روسیه نیز به‌طور مشخص بر آن تأکید شده است.

باوجوداین به‌واسطه بحران اوکراین سپهر این روابط در مقاطعی تار شد و به دنبال آن اعتراض‌های بلاروس و موضوع الکسی ناوالنی سبب شد تا تعاملات آنها در طیف تیرگی قرار بگیرد؛ تا جایی که وزیر خارجه آلمان رفتار روسیه را بزرگ‌ترین چالش پیشروی اروپا دانست. همین تاریکی در روابط کافی بود تا باوجود همه تلاش‌ها برای به‌ثمررسیدن پروژه نورد استریم۲، حجم تجارت بین روسیه و آلمان با سقوط ۲۲.۲درصدی به کمترین میزان خود در ۱۶ سال گذشته برسد.

باوجوداین‌ا اما یک روزنه برای احیای این روابط وجود دارد و آن صحبت‌های منظم پوتین و مرکل است که با وجود اختلاف‌نظرهای جدی اما همچنان بنا به موضوعات مختلف، به‌واسطه گفت‌وگوی تلفنی رایزنی و مذاکره می‌کنند. برای مثال چند روز پس از دیدار پوتین با باین، پوتین و مرکل تلفنی گفت‌وگو کردند و پس از آن در روزهای گذشته شاهد پیشنه‌ها و تلاش مرکل و مکرون برای دیدار سران اروپا با پوتین و تعامل با روسیه بودیم که البته با مخالفت لهستان و کشورهای حوزه بالتیک مواجه شد تا مسیر همکاری میان مسکو و بروکسل که در چند ماه گذشته با تنش روبه‌رو بوده است، همچنان در همان وضعیت باقی بماند.

دراین‌میان اما این پرسش وجود دارد که چه می‌شود کشورهای اروپای غربی مانند آلمان و فرانسه خواهان تنش‌زدایی و گسترش تعاملات با مسکو هستند و از سوی دیگر کشورهای اروپای شرقی مواضع تندی را نسبت به کرملین اتخاذ می‌کنند تا این مسیر بسته بماند؟

فارخ از ملاحظات تاریخی در روابط میان روسیه با لهستان و کشورهای حوزه بالتیک، حضور فعال ناتو در این کشورهای که همسایه مرزهای غربی روسیه و خارج نزدیک آن به شمار می‌آیند، همواره به اصطکاک میان آنها منجر شده است و این تنش‌ها در زمان قدرت دموکرات‌ها در کاخ سفید به بالاترین سطح خود می‌رسد که ریشه در تقابل جدی واشنگتن با مسکو در این برمه‌های زمانی دارد.

روسیه به‌خوبی می‌داند برای آنکه دموکرات‌های نتوانند سربازی انزوای روسیه را محقق کنند، باید اتحاد خود با اروپا را افزایش دهد و شکافی در یورو اتلانتیک خود آوردن تا ائتلاف برای فشار حداکثری به مسکو پدید نیاید؛ ازهمین‌رو نهنتها در بعد پروژه‌های اقتصادی بلکه در جنبه‌های سیاسی نیز نگاه ویژه‌ای به گسترش همکاری‌ها با آلمان، فرانسه و ایتالیا دارد. برای مثال پوتین چند روز پیش (۲۲ ژوئن) هم‌زمان با حمله آلمان نازی به شوروی، یادداشتی برای روزنامه آلمانی دی‌زایت نوشت و در آن به‌صراحت تأکید کرد که روسیه به‌دنبال روابط سودمند با اتحادیه اروپاست و آماده ازسرگیری روابط است. او با اشاره به ایده شارل دوگل که اروپاییی از اقیانوس اطلس تا توده‌های اورال را مطرح کرده بود، از رفتار یوروآتلانتیک گله کرد که برخی کشورها را در دوراهی روسیه و غرب قرار داده که آن را نتیجه گسترش ناتو دانست و تحت سنت جنگ سرد خواند.

باوجوداین اگرچه پوتین ابزار آمادگی و تمایل برای از سرگیری همکاری‌های جامع با اروپا کرد اما مرکل و مکرون موفق نشدند همه سران اروپا را با خود همراه کنند؛ چراکه از سوی دیگر افرادی چون نخست‌وزیر لهستان معتقد بودند که از سرگیری گفت‌وگوها در بالاترین سطح سیاسی آن تنها در صورتی ممکن است که به گفته او روسیه سیاست تهاجمی خود را متوقف کند. همتای هلندی او نیز تأکید کرد که مخالف دیدار رئیس شوروی اروپا با پوتین نیست اما او شخصاً در این دیدار حضور پیدا نمی‌کند و در این میان تنها نخست‌وزیر اتریش از ایده دیدار گفت‌وگو با پوتین به‌صراحت حمایت کرد. نهایتاً این پیشنه‌ها تصویب نشد و مطابق این نشست، اتحادیه اروپا فقط در موضوعاتی مانند آب‌وهوا، سوریه، لیبی و بهداشت، تعامل‌گزینشی با مسکو خواهد داشت.

درمجموع به نظر می‌رسد که به دنبال دیدار پوتین و باین، بازیگران مستقل اتحادیه تلاش دارند تا قالب و شرایطی را فراهم آورند تا به‌طور مستقل روابط بروکسل و مسکو را تعریف و منافع حداکثری خود را در سایه رقابت و تنش‌های مسکو – واشنگتن به‌طور مجزا جست‌وجو کنند. از این‌رو به نظر می‌رسد که با همین ملاحظه باشد که مرکل بحث در مورد روابط با روسیه را بسیار مفصل و دشوار خواند.